

се прослѣди, кои отъ тѣхъ каква роль сж заели при по-нататъшното развитие на занимающия ни въпросъ, необходимо е да се знае прѣдварително степенъта на културната подготовка отдѣлно на всѣки единъ отъ тѣзи елементи.

*
* *

Старо-българската държава, както е извѣстно, се е образувала главно отъ два елемента различни единъ отъ другъ: първо, отъ словѣнскитѣ племена, които още въ края на петия и началото на шестия вѣкъ започнали да навлизатъ въ силно опустошенитѣ, сѣверни европейски области отъ византийската империя и постепенно да засѣдватъ въ Мизия, Тракия, Иллирикъ, Македония и пр. и второ отъ онова българско войнишко племе, което се бѣше отдѣлило отдавна отъ волшко-камскитѣ българи и се бѣше заселило отначало въ укрѣпената отъ самата природа мѣстность, между рѣкитѣ Днѣстъръ, Прутъ, Дунава и крайбрѣжието на Черното море. Византийскитѣ писатели ни разказватъ, че българитѣ при заселяванието си тамъ наричали сж е тази мѣстность Олгос или Огрос и означавала на тѣхния езикъ непристѣпно или силно укрѣпено мѣсто. Отъ тѣзи си жилища българитѣ често нахѣлтвали въ Мизия и Тракия за плячка, до като прѣзъ 679 година, слѣдъ като сж разбили византийскитѣ войски въ самата имъ родина, прѣминали отсамъ Дунава, покорили окончателно византийската областъ между Дунава, Балкана и Черното море, кждѣто сж живѣли седмъ словѣнски племена, които сж плащали данѣкъ на Византия и завладѣли Варненското пристанище, важенъ до тогава търговски и стратегически пунктъ за Византия. Прѣзъ туй врѣме голѣма часть отъ силнитѣ български войнишки племена разположила своя лагеръ въ естественно-защитената мѣстность, между Силистра, Шуменъ, Прѣславъ и Варна, съ важенъ воененъ центъръ при сегашното село Абоба, въ околността на Нови Пазаръ, кждѣто се прѣдполага, че се е намирала самата най-стара столица на българитѣ, ако не и дрѣвната силна крѣпость Плисковъ.

Какъвъ е билъ домашния битъ на словѣнскитѣ племена, които влезоха въ състава на старобългарската държава, ни разказватъ съврѣменнитѣ византийски писатели, имено: че южнитѣ словѣни сж живѣли още въ V и VI вѣкъ въ бѣдни и на далечъ една отъ друга разпрѣснати колиби, които сж ги